

Dupultkonsert í Perluni

Fríggjaktvöldið 23. oktober klokkan 22 verður dupultkonsert í nýggju Perluni í Tórsgøtu. Edvard Nyholm Debes og Uni Debes fara á pallin at spæla saman, og harumframt spælir Claude Chichon kendar franskar klassikarar og egið tilfar. Claude Chichon er fransmaður, sum er føddur og uppvaksin í París og nú býr í Danmark. Hann hevur fleiri útgávur á baki og spælir nógv kring alt Danmark og aðrastaðni við. Á konsertini fer hann at spæla egið tilfar og kendar franskar tónar, sum millum annað Edit Piaf hevur sungið. Edvard Nyholm Debes og Uni Debes eru hvør í sínum lagi kendir og viðurkendir fyri sín tónleik. Edvard er sera fjóltáttaður bassistur, sum spælir alt frá jazz til klassiskt; bróðursonurin Uni Debes er ein av okkara mest eyðkendu guitarleikarum.

Korndalsbýlið á Eiði 10 ár

Seinasta leygardag var samkoma á eldra-sambýlinum Kondalsbýlið í samband við, at 10 ár vóru liðin, síðan heimið var tikið í brúk. Her var væl av fólki komið saman, bæði almenn umboð, og fólk sum á onkran hátt hava samband við heimið umframt búfólkið. Rólant Poulsen, borgarstjórin, bjóðaði vælkomnin og síðan var Tordur Niclassen gestarøðari. Hann segði millum annað

Tordur visti á, hvussu eldra ættarleiðið bygdi hetta land

Emma Hansen sang sera vakurt

Herfrid Poulsen er leiðari á heiminum

Tit bygdu hetta land. Fyrst fari eg at ynkja tykkum, sum her búgva og starvast, hjartaliga tillukku við degnum. Somuleiðis hjartaliga tillukku til Eiðis kommunu.

Vit kunnu siga, at ein menning farin fram innan eldraøki tey seinru árin. Áhugavert er at leggja til merkis, at stigtakarar mang-an, ja oftast, hava verið einstaklingar ella kommunur. T.d. tá stig á sinni vórðu tikin til Eysturoyar Røktar- og ellisheim. Tá vóru tað einstaklingar sum ein vetrardag í 1961 funnu saman at tosað um tørvin og hvat, ið móguliga átti at verið gjørt. Tað byrjaði við "lítlum"

– einum tanka og far hetta meg at hugsað um orðini úr Halgubók "Tí hvør fer at vanvirða dagin, tá ið byrjað verður við lítlum!"

Í so máta er Korndalsbýlið heldur ikki nakað undantak. Eiðis bygðaráð hevði 3. februar 1997 til viðgerðar skriv frá borgara, har hesin "luftar" nakrar tankar við-víkjandi stóðu teirra eldru í kommununi.

Eg vil í hesum sambandi takka táverandi bygðaráðnum fyri, at avgerð varð tiki-in um, fara til verka, so-leiðis, at ovara hædd við 10 plássum, varð tikin í nýtslu á heysti í 1999.

Sjálvur hevði eg ta gleði at sita í bygginevndini saman við Hans J. í Kollsbyrgi, sum tá var borgarstjóri,

Tvær av teimum sera skilagóðu kvinnunum á heiminum, javnaldrarnir Sigríð Samuelsen og Sanna Andreassen

Knúti Vesturdal, bygðaráðs-limi og Ronald Poulsen, sum var ráðgevi og hevði eftirlitið um hendi.

Nøkur ár seinri varð so útbyggt við fimm plássum í kjallaranum.

Hetta átak – og onnur – er eitt prógv um, at tað ber til hjá eini so at siga lítla kommunu at fremja í verki dygdargóðar umstøður til borgaran. Tað velst um prioritering!

Og hesar umstøður gera, at borgarar hava móguleika fyri at verða í heimbygdini og heimligum umhvørvi, eisini tá árinu eru vorðin mong og hjálpanði hendur mega taka fatt.

Tá Malla Reynbú, sum búleikaðist her heiminum, fylti 100 ár fyri nøkrum

árum síðan, fortaldi hon mær frá ommu sínari Siggu Katrinu, sum var fyrsti føroyingur, sum varð bedøv-aður. Hon var vorðin sjúk í hondini, og neyðugt var at taka hondina. Komin til Havnar á sjúkrahúsið hitti hon seks eiðismenn, sum vóru farnir eftir lækna. Hesum monnum segði Sigga Katrina farvæl, tí hon væntaði ikki at fara at vakna aftur, eftir at hon varð bedøv-að. Men so bleiv ikki – tvørturímóti. Meðan skurðviðgerðin fer fram, tá merkir lækkin, at onkur klípir seg í lærið. Jú, mín sann, tá er tað Sigga Katrina sum er vaknað! Lækkin ætlaði so beinanvegin at geva meiri bedøvils, men tá mótmælti omman. Hetta

mátti hon bíta í seg, og sjálvandi kendi hon pínu – og serliga meint varð tað, tá sagin fór í gøgnum mergin. Hetta sigur ikki so lítið um harðfóri, tol og úthaldni!

Ommusystir Mallu, Jóhanna Poulsen, búði á Eiði. Eisini hon var undan-gongukvinna. Hon varð fyrsta føroyska kvinna, ið fór til Danmarkar at læra til jarðarmóðir.

Tey, sum búleikast, her hoyra til tað ættarlið, hvørs dagligdagur varð og er merktur av nøgdsemi og Gudsóttu. Neyvan hevur nakað ættarlið megnað at lyfta tey eftirkomandi so væl upp á hægri støði sum tykkara ættarlið.

Tit lögdu lunnar undir hetta samfelag:

Sonja Klein t.v. er økisleiðari fyri eldrarøktini og Kristbjørg Toftagaard er leiðari á Mørkini í Streymnesi

Millum gestirnar vóru Jóannes Klein og Asbjørn Djurhuus

Talan er um einstaklingar, sum vegna aldursbroytingar og sjúku, tá brekkan gjørdist ov tung, eru komin her at vera.

Ábyrgd starvsfólkanna er at veita neyðuga hjálp væl kryddað við kærleika og umsorgan.

Av royndum tori eg at siga, at við tí fakliga førleika og hjartalag, ið starvs-

fólkið hava sýnt og sýna, er Korndalsbýlið vorðið eitt trygt og fjálgt stað hjá búfólki at búgva og hjá av-varðandi at koma til.

Aftaná hevði leiðarin Herfrid Poulsen frágreiðing um gerandisdagin á heiminum, og so hugnaðu øll sær við einum góðum drekkamunni.